

ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ

Γράφει ο Αντώνης Αμπατζής → ampandonis@gmail.com

ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Η οικοδομή ένα πολύ σκληρό επάγγελμα

Κατεδάφιση με τον γκασμά.

Φεύγοντας για μια νέα πατρίδα

Αυτή την πολύ σημαντική μέρα για τον ελληνοισμό μας γεννιέται το συναίσθημα ότι κάτι έχουμε αφήσει πίσω μας. Ένας λοιπόν μικρός απολογισμός θα παρουσιάσω σήμερα. Και όλα αυτά μέσα από τις φωτογραφίες του κου Μεγαλοοικονόμου. Ας ξαναδιαβάσουμε την ιστορία μέσα από τις φωτογραφίες.

Ο Εμφύλιος μόλις έχει τελειώσει. Οι άνθρωποι, μέσα σ' αυτή τη χαώδη κατάσταση, προσπαθούσαν να οργα-

νώσουν τη ζωή τους. Ο αγώνας γινόταν για ένα πιάτο φαΐ, για ένα τρύπιο παντελόνι ή φουστάνι, για ένα ζευγάρι παπούτσια, που είχαν βαρεθεί να πωγαινοέρχονται στον τσαγκάρη.

Για να βρεθούν όμως κι αυτά, ο αγώνας γινόταν κυρίως για τη δουλειά, για το μεροκάματο. Οι διάφορες συντεχνίες, συγκεντρωμένες σε γνωστά στέκια, περίμεναν από τα ξημερώματα τους εργολάβους, αλλά και απλούς ιδιώτες, για να τους δώσουν δουλειά. Οι ανει-

δίκευτοι και τα παιδάκια, στις δουλειές του ποδαριού.

Κάλτσες, τσατοράρες, πιαστράκια, καθαρεψάκια, ξυραφάκια και ότι χωρέσει ο νους σου, που να μπορεί όμως να χωρέσει, σ' ένα τελάρο κρεμασμένο από το λαιμό. Σ' όλους αυτούς, μπορείς να προσθέσεις και τους χιλιάδες επαρχιώτες, που έφταναν κάθε μέρα με τρένα και λεωφορεία, εγκαταλείποντας τα χωριά τους, με την ελπίδα μιας καινούργιας ζωής.

Η εσωτερική μετανάστευση κράτησε χρόνια και χρόνια, ώσπου η Αθήνα, η Θεσσαλονίκη και άλλες πόλεις της Ελλάδας, γίνουν τα σημερινά τέρατα, που όλους μας δυναστεύουν. Τα τεφτέρια των τσαγκάρηδων, των ραφτάδων και πιο πολύ των μπακάληδων, έπαιρναν κάθε μέρα φωτιά. Οι δρόμοι χωμάτινοι, νερό από τις βρύσες στις γωνιές των τετραγώνων και ηλεκτρικό ρεύμα, μόνο για το ένα τρίτο των Ελλήνων!

Αριστερά: Γαζώτριες, κοπτοράπτριες. Δεκάδες χιλιάδες γυναίκες σε όλη τη χώρα, στελέχωναν μερικές χιλιάδες βιοτεχνίες. Πάνω: Το Κλασικό τουριστικό λεωφορείο

ΕΙΔΗΣΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ο πρόσφυγας Saeed απελάθηκε στο Ιράκ, όπου αντιμετωπίζει δίωξη, λέει η δικηγόρος του

Ένας πρόσφυγας, αιτών ασύλου, του οποίου η κράτηση έγινε το επίκεντρο διαμαρτυριών, απελάθηκε πίσω στο Ιράκ όπου αντιμετωπίζει δίωξη, δήλωσε η δικηγόρος του Σίδνεϊ. Ο 58χρονος Ιρακινός, γνωστός μόνο ως Saeed, έφυγε από το Ιράκ με τον αδελφό του και έφθασε στην Αυστραλία το 2012.

Ο Saeed, αναλφάβητος, άπορος και σε κακή υγεία, είναι μέλος μιας εθνικής μειονότητας που βρίσκεται υπό διωγμό, δήλωσε στο AAR η νόμιμη εκπρόσωπός του, η Alison Battison από τα Ανθρώπινα Δικαιώματα για Όλους.

Ο αδερφός του και άλλοι από την περιοχή του είχαν πάρει άσυλο, αλλά η αίτηση του Saeed απορρίφθηκε για διοικητικούς τεχνικούς λόγους, είπε η κ. Battison.

Καθώς είχαν περάσει χρόνια που ο Saeed μαράζωνε σε κέντρο κράτησης της Μελβούρνης, οι διαδηλωτές έστρε-

ψαν πάνω του την προσοχή τους και αγωνίστηκαν για την απελευθέρωσή του.

Νοσηλεύσαν μετά από απεργία πείνας και, όπως είπε η κ. Battison, ζυγίζει σήμερα λιγότερο από 50 κιλά και είναι πολύ αδύναμος, λόγω καρδιακών παθήσεων. Τον Μάρτιο ο Saeed μεταφέρθηκε στο κέντρο κράτησης Villawood του Σίδνεϊ, όπου διαδηλωτές μπλόκαραν την είσοδο και συγκρούστηκαν με την αστυνομία - τέσσερις συνελήφθησαν. Η κ. Battison είπε ότι την Κυριακή το απόγευμα κάλεσε τηλεφωνικά τον πελάτη της και της απάντησε ένας άλλος κρατούμενος του Villawood. Της είπε ότι περισσότεροι από δώδεκα φύλακες είχαν πάρει τον Saeed και ότι απελάθηκε.

«Από όσο γνωρίζουμε, περίπου 15 αξιωματικοί απομάκρυναν τον Saeed από το Villawood στις 4:30 μ.μ. την

Κυριακή» δήλωσε η κ. Battison. «Νομικά έχουν τη δυνατότητα να τον απελάσουν».

Είπε ότι κανείς δεν την είχε ειδοποιήσει. Η κ. Battison είπε ότι έτρεξε στο Διεθνές Αεροδρόμιο του Σίδνεϊ για να βρει τον Saeed και τους συνοδούς του. Προετοίμαζε μια τελευταία έκκληση, απευθείας στον υπουργό Μετανάστευσης, ώστε να χορηγήσει στον Saeed βίζα για ανθρωπιστικούς λόγους.

«Έχω καταρρακωθεί» είπε η κ. Battison.